



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

**Busenbaum, Hermann**

**Coloniæ Agrippinæ, 1707**

Q. 4. Quid circa interruptionem novitiatûs sit notandum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42600**

§. IV. Ex privilegio *Pii V.* apud *Barb. n. 33.* 16  
 potuerunt Novitiæ Ordinis *S. Dominici* intra novitiatum ex iudicio Medici morituræ emittere professionem ante expletum novitiatum; quod revocatum esse per *Greg. XIII.* docent *Sa. Crux Vechis,* sed adhuc perdurare dicunt *Henriq. Rodrig. Lex. Diana. Miranda, Sanch. Beja & alii.*

§. V. Pœnitentes ac Conventitiæ, de quibus loquitur *Trid. Sess. 25. c. 18. de Regul.,* possunt facere professionem ante expletum novitiatum, uti declaravit *S. Congreg. apud Barb. n. 34,* quia *Trid.* præservat earum Constitutiones, habuerunt autem id privilegium, ut eo ipso, quod ingrederentur Monasterium, possent admitti ad professionem. 17

Q. 4. Quid circa interruptionem novitiatus sit notandum. R. seqq. 18

§. I. Si Cajus dimissione obtentâ dimiserit etiam habitum & animum manendi in Religione, sed nocte illâ adhuc dormiens in Monasterio, pœnitentiâ ductus iterum admitti petat & obtineat ac resumat altero die manè habitum, *Less. in auct. v. profess. Relig. cas. 3.* putat probabile esse, quod novitiatus non debeat censeri interruptus, quia hoc tempus fuit parvum, & in hac materia videtur dari parvitas, uti plures tenent apud *Dianam p. 5. t. 5. R. 19.,* sed probabilius est cum *Nav. Suar. de Relig. T. 3. l. 7. c. 1. n. 32. Sanch. in Dec. l. 5. c. 4. n. 20. & 32. Castrop. t. 16. d. 1. p. 12. §. 2. n. 2. Lugo in resp. mor. l. 4. d. 2. n. 1. Less. cas. 8. n. 22.* esse interruptum, adeoque non posse validè profiteri, nisi iterum inchoet & compleat annum novitiatus; quod putant valere, etiam si per unicam horam facta esset interruptio, quia requiritur continuitas temporis annui, uti latè probant *Suar. n. 2. Sanch. n. 30. Luga l. 3. d. 2. n. 3. Less. de just. l. 2. c. 41. n. 59.,* refertque pro hac sententia plurimos



rimos *Barb. de potest. Epif. alleg. 101. n. 23.*, quia nempe sic optimè exploratur disciplina & austeritas Ordinis, deinde debet etiam tulisse habitum per annum continuum, uti ex *Trid. colligunt Az. Rodrig. Sanch.* aliique cum *Barb. n. 29.*, deest autem continuitas, nam isto intermedio tempore non poterat censerì novitius illius Ordinis. *Nec obstat*, quòd interruptio fuerit brevis, nam adhuc deficit continuitas, quæ erat de essentia, uti rectè *Suar. n. 6. Sanch. n. 32. Castrop. n. 4.*, debetque etiam hoc tempus totum absolvi de momento ad momentum, inquit *Diana p. 3. t. 2. R. 57. & p. 9. t. 9. R. 67.* Et quamvis *Less.* in auct. suprà cas. 3. innuat probabile esse, & de iust. suprà absolutè dicat credere se, quòd non impediat paucorum dierum interpolatio, sed suppleri possit, postea addendo tempus factæ interruptionis, tamen oppositum videtur tenendum, quia per hoc non redit continuitas: unde additio talis temporis tum tantùm posset juvare, si v. g. post inceptum novitiatum priùs complevisset ætatem requisitam, uti multis relatis docet *Sanch. de matr. l. 7. d. 37. n. 50.*

19 §. II. Ut Cajus ita dimissus possit iterum incipere novitiatum, debent illi, ad quos spectat, iterum admisisse ipsum, quia sic dimissus habuit se, ac si nunquam fuisset admissus, *Suar. & alii cum Lugo n. 9.*

20 §. III. Si Cajus non fuerit dimissus, quamvis dimisso habitu & animo manendi latuerit in Monasterio, expectans occasionem egrediendi, *Suar. & Castrop. n. 7.* rectè dicunt contra *Dianam* suprà, non esse factam interruptionem; uti nec tum, si Superior indutum veste sæculari voluisset cras priùs dimittere, in his enim casibus censetur adhuc mansisse in Ordine, cum non fuerit voluntate Superiorum dimissus, & saltem per hoc non censetur esse plena interruptio, nisi fuerit completa simul per actualem egressum.

§. IV.



§. IV. Si novitia apud Moniales etiam ad clau- 21  
suram obligatas ob infirmitatem vel aliam causam  
necessariam debeat ad tempus remitti ad paternas æ-  
des, potest hic cum facultate Prælati continuare suum  
novitiatum, *Suar. T. 3. l. 5. c. 14. n. 13.* dicens esse  
decisum à S. Congreg., *Sanch. in Dec. l. 5. c. 4. n. 28.*  
*Pelliz. tr. 10. c. 2. n. 48.*

Q. 5. Si quis absoluto novitiatu dimittatur, & 22  
postmodum iterum admittatur, an repetere debeat  
novitiatum. R. Negant *Sanch. in Dec. l. 5. c. 4. n. 34.*  
aliique cum *Lex. T. 4. v. professio n. 10.*, quia à *Trid.*  
plus non requiritur, quam ut præcesserit novitiatus,  
in quo probarit Ordinem & ab Ordine sit probatus,  
quod hic factum est: è contrà debere repetere putant  
*Suar. & Castrop. t. 16. d. 1. p. 12. §. 2. n. 10.*, tum quia  
prior probatio videtur esse extincta per egressum,  
tum etiam quia multi censent annum probationis  
debere sic esse continuum, ut duret usque ad profes-  
sionem, quamvis contradicant *Ang. Silv. Rodriq.*  
& alii apud *Barb. de potest. Epif. alleg. 201. n. 23. &*  
*28.*; sed saltem vera est secunda sententia, inquit *Lugo*  
in resp. mor. l. 4. d. 1., si quis in Societate J E S U post  
novitiatum & vota simplicia dimissus fuerit, ite-  
rumque admittatur, quia tum primus novitiatus ha-  
buit suum effectum, nempe admissionem ad vota, er-  
go pro nova admissione ad nova vota prærequiritur  
nova probatio, quod pluribus confirmat *Lugo* ibi-  
dem, quamvis cum tali sæpe congruum sit dispensari  
post primum annum repetiti novitiatus.

Q. 6. Quid præterea sit notandum circa volo- 23  
rem vel invaliditatem, & revalidationem profes-  
sionis. R. seqq.

§. I. Si hermaphroditus, in quo uterque sexus  
erat æqualis, fecerit professionem, *Sanch. de Matr. l.*  
*7. d. 106.* docet hanc esse nullam, cum enim sit gravis  
indecen-